

Núm. 64

Adults en acció

EDITORIAL

Aquest és el darrer número del curs 22-23, un curs que hem començat i acabat com abans de la Covid. Ens hem vist les cares des del principi, hem pogut fer sortides, xerrades, l'excursió al juny i la desitjada festa que hem celebrat després de quatre cursos sense poder fer-la. Com ja diu la tradició popular “un bon sopar fa de bon esperar” o la versió castellana “hambre que espera hartura, no es hambre ninguna.”

S'acosta la nit més curta de l'any: Sant Joan; la nit de fogueres , màgia, focs artificials i l'inici del solstici d'estiu i de les merescudes vacances. Temps de viatjar, gaudir de la natura i del temps lliure per relaxar-nos i per què no de plantejar-nos nous reptes. I és que la vida és plena de xifres, nombres, lletres i estem en constant aprenentatge... Potser, entre els objectius que ens plantegem, hi ha el de continuar estudiant i formant-nos, tot això suposa un esforç i al mateix temps enriquiment i satisfacció personal.

Aquest final de curs, uns quants alumnes de l'escola heu arribat a la fita que fa uns anys us vau proposar: graduar-vos a la ESO, assolir coneixements en un idioma, guanyar habilitats amb les eines digitals, etc. Enhorabona als que hi heu arribat i als que esteu en el procés us animem a continuar amb il·lusió i entusiasme.

Alguns aprofiten el període estival per exercitar el cos ja sigui a la piscina, a la platja o al *gym*, d'altres compren quadernets, sudokus, sopes de lletres o passatemps variats. Si sou dels que us relaxeu al 100% també hi teniu tot el dret del món a fer aquesta pausa.

Nosaltres tenim el plaer de presentar-vos la revista que teniu entre les mans i que d'alguna manera tots hi heu participat aportant textos, fotografies, etc. La podeu llegir en calma i tranquil·litat, assaborint algun gelat o una bona beguda refrescant. En qualsevol cas “mens sana in corpore sano”.

Us recomanem que us submergiu al món de les lletres i de la imaginació...

GAUDIU DE LES VACANCES I DE L'ESTIU!

LA COMISSIÓ DE REVISTA

ÍNDEX

MONOGRÀFIC.....	4
JOCS FLORALS	5
GUANYADORS CONCURS FOTOGRAFIA MATEMÀTICA.....	27
SORTIDES DE L'ESCOLA.....	29
VISITES ALS MUSEUS	30
EXCURSIÓ DE FINAL DE CURS A BANYOLES	31

MONOGRÀFIC

Hem celebrat l'arribada de la primavera amb el lliurament dels premis a les obres guanyadores dels Jocs Florals, que són fruits del treball, esforç i constància del nostre alumnat. Aquest any ha estat especialment difícil escollir-ne els guanyadors... segurament la proximitat i l'afecte que sentim pels nostres barris ens ha convertit en petits escriptors que gaudim de petits plaers com sortir a passejar pels carrers que coneixem, les places i les botigues.

Fent aquesta reflexió a l'hora d'escriure els textos, ens hem adonat de com en són d'importants per a nosaltres els detalls que durant la rutina del dia a dia ens passen desapercebuts: la vegetació dels parcs i els jardins que llueixen especialment amb l'arribada dels cels blaus i la remor del vent entre els arbres.

També hem pogut comprovar aquesta creativitat dels alumnes visualitzant les fotografies dels participants al concurs de fotografia matemàtica. Us animem a fer una ullada a les imatges que projecten angles o perspectives matemàtiques que busquen l'originalitat i que no estem acostumats a percebre-les.

Esperem que aquest sentiment de gaudi del que tenim i les petites i grans coses de la vida us acompanyi també aquest estiu que es presenta especialment calorós i àrid.

Agraïm la vostra participació!

JOCS FLORALS

Aquí teniu els textos guanyadors de l'edició d'aquest curs dels Jocs Florals.

Esperem que en gaudiu molt amb la seva lectura!

EL MEU BARRI

El meu barri es diu "Els Merinals". És un barri lluny del centre de Sabadell. Porto set mesos vivint en aquest barri. El meu barri en concret es diu: polígon dels Merinals. És un lloc tranquil. Hi ha tres bars a prop de casa meva. També hi ha una farmàcia, tres supermercats i molts edificis. Però hi ha un edifici molt gran que té divuit plantes, és com un gratacel.

És un barri de gent jove, per això hi ha dues escoles. M'agrada el meu districte perquè és silenciós, però sobretot perquè hi ha un parc gran a prop que es diu "Can Gambús". De moment, estic bé vivint aquí. El meu edifici és petit, té quatre plantes i és molt tranquil.

ALEX ALATAHUA

CATALÀ A2 - MATÍ

OUR IDEAL NEIGHBOURHOOD

We are going to explain what our ideal neighbourhood is like, and everything it has to have.

First of all, our ideal neighbourhood has to be green. It means a neighbourhood with pedestrian streets and adapted for people with limited mobility, moreover, there are children parks, picnic areas with many flowers and street benches where you can eat and relax yourself. In addition, our ideal neighbourhood has pet areas, we want a pet-friendly hood. As you see our ideal neighbourhood is green, clean and ecologic.

Secondly, it is very important to us that the neighbourhood has some services. Our ideal hood has a public hospital with advanced technology for sick people and good professionals. It also has a great public transport service that connects us with all the city. Moreover, our ideal hood has a library with social service programs for all ages, has for example theatre, dance, music and other kinds of activities.

On the other hand, our ideal neighbourhood has some private services. For example, it has many self-sufficient shopping centres. Also we count on local shops. Our ideal hood also has efficient services such as pharmacy. Our ideal neighbourhood has different academies that help people to find a job, for example an e-commerce academy.

Finally, the people of a neighbourhood are very important, in fact, in a certain way, what the people are like, determines what the neighbourhood is like. That is why in our ideal neighbourhood people are polite and friendly. Also people do cultural and social activities for children, young and old people. However, in our ideal neighbourhood we would like to have more police security, even if the people are civilised.

ANGLÈS I TARDA
DIMARTS I DIJOURS

SOC DEL BARRI DE...

Tots els alumnes del grup de Instrumental 2 de Can Déu som del Districte 3 (sector Nord).

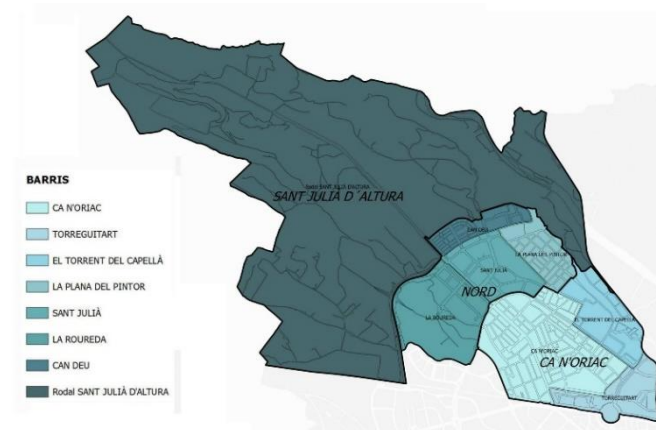
La Leonor, la Saray, l'Aicha i l'Amina són del barri de La Plana del Pintor.

El Kico és del barri de La Roureda.

La Nadia és del barri de Sant Julià.

La Maria i la Najat són del barri de Ca n'Oriac.

I La Rabia és del barri de Can Déu.

La Nadia li agrada anar a la guarderia de la seva filla petita. Té els FFCC molt a prop. Vaig molt a la biblioteca del meu barri.

A l'Amina també li agrada tenir la biblioteca, el camp de futbol infantil, l'institut Jonqueres i l'escola Sant Julià i l'estació del s FFCC ,molt a prop d'on viu.

A La Najat li encanta el seu barri perquè té totes les instal·lacions, serveis i equipaments molt a prop (FFCC, Renfe, centre cívic Ca n'oriac, instituts, Plaça Marca Hispànica). També li agraden molt els 2 parcs que té davant.

El Kico surt a passejar els seus 3 gossos al bosc 2 cops al dia (4 hores al matí i mitja hora al vespre). Li agrada més el camp que la ciutat.

La Rabia viu al costat del centre cívic de Can Déu, on fa classes d'Instrumental 2. Li agrada agafar les diferents línies d'autobús per anar al Tauli i al mercat central de Sabadell. Viu molt a prop d'una residència d'avis. Té un Mercadona en el seu barri.

INSTRUMENTAL 2 CAN DÉU

SANT OLEGUER

I live in the Sant Oleguer neighbourhood of Sabadell. When I was a child I lived in another neighbourhood. I like my neighbourhood because it has houses and flats with wide streets.

Many years ago, it practically did not exist, but now it has grown and it is very pleasant.

In my neighbourhood there are a lot of services like bank, hair salon, library, theatre, supermarkets etc.

I live in this neighbourhood because I feel good.

DIDAC FONT
ANGLÈS II – TARDA

MI BARRIO

Actualmente, donde vivo, es un barrio muy grande y bonito de Sabadell. Hace dos años y medio que vivo allí y me siento muy cómodo con mis vecinos.

Al principio de vivir ahí, en ese barrio, me sentía un poco incómodo por que no conocía a las personas que vivían. Poco a poco fui conociendo a todos mis vecinos y cada vez me sentía más cómodo con todos ellos.

Ahora, al cabo de tres años, pienso que hice lo correcto de cambiarme a este barrio tan maravilloso y ya puedo decir que tengo algunos amigos y son maravillosos.

Mi barrio, cuando pasen algunos años, por ejemplo 50 o 80 más, será un barrio con muchos más habitantes y más bonito cada día. Seguramente para esas fechas tendrá más parques y muchos más jardines, incluso tendrán un lago precioso con muchas variaciones de aves acuáticas.

MAROLI – MARCOS OLIVARES

INSTRUMENTAL IV

DESDE MI BALCÓN

“Comiendo un tazón de fresas
me he sentado en mi balcón..
Lo hago siempre, cuando an-
helo un poco de diversión.

Y es que las vistas, os digo,
no dan pie al aburrimiento..
Porque todo lo que observo
es belleza y movimiento.

A lo lejos, majestuosa,
veo Montserrat. ¡Qué impo-
nente!

Con su forma peculiar
nunca deja indiferente.

Admirándola, yo pienso:
¡Quita la respiración ..!!
Quién diseñó tal montaña
le puso entrega y pasión’.

Desde mi balcón, el cielo,
parece mucho más grande..
cualquier agente atmosférico
me resulta impresionante.

Porque lluvia, nieve y sol
se aposentán sobre el par-
que..
el Gran ParK de Catalunya
decorando con arte.

Flora y fauna se entretajan
con un hilo de armonía,
un organismo viviente
que me transmite alegría.

Y la Plaça Catalunya
pululando de energía
con su fuente iluminada

me saluda cada día.

Hasta el Hotel Sabadell
desafiante me mira..

Si tuviera un anteojosos
¡cuántos secretos vería!!

A través de sus ventanas
percibo la variedad,
gente de muchas naciones,
gente que viene y que va.

Y por las calles lo mismo,
hay de todo y a montones..
desde niñitos jugando
hasta ancianos con bastones.

Señoras que van de compras,
jóvenes enamorados,
deportistas que hacen joggin,
familias comiendo helados.

Es tanto color y brío
lo que me impacta a diario
Y me siento afortunada
de vivir en éste barrio.

Pues ya me comí las fresas
y acabó la inspiración..
la que siempre me acompaña
cuando estoy en mi balcón.”

NOEMÍ VICENS
ANGLÈS I MATÍ

WE ALL LIVE IN SABADELL

We all live in Sabadell, a city nearby Barcelona. Sabadell shares its capital with Terrassa, in Vallès Occidental. All of the Neighbourhoods of second level evening English students begin their names with C:

Can LLong with its incredible Sabadell swimming club where waterpolo international matches take place and huge parks to walk and relax. There is also the newest school of the town with new pedagogy.

Concordia is an old but familiar neighbourhood, with lots of shops, well communicated, with many schools for people between 0 and 99 years old, because in it there is our Adults School, a place where you remember that it is never too late to study. Moreover, there is one of the oldest bookshops in Sabadell: Paes. We queued many hours to wait our turn to buy our schoolbooks.

Can Rull a place to discover because there is a hidden “masia” from the XV the century and its surrounded by and small forest and a very close fountain. Many years ago, people went there to have water to drink in their houses. It’s also a place to get into culture because there is a new and big library where you can find books for children, adventure books, newspapers, magazines, DVD’s, CD’s. There are also reading clubs to travel into books and find out more details.

There is also a big football stadium called Romulo Tronchoni where children train to be football players.

The city centre is a very expensive neighbourhood to live, it’s full of history and beautiful places to visit, above all modernist buildings: la Caixa, l’escola industrial, the Swiss Hotel... There are museums, textile houses, and it’s near to everywhere.

Ca n’Oriach is a neighbourhood that is in the north of Sabadell. Its name was given by a family that lived in a farmhouse. The neighbours are trying to get the town hall to restore the old farmhouse. There are routes to walk near the forest. The main street is Avenida Matadepera, where there are all kinds of shops.

THE NEIGHBOURHOOD EXPLORERS
ANGLÈS II VESPRE

Al principio se decía que sería un barrio dormitorio, un barrio con todo por hacer y construir.

Poco a poco empezaron a vivir parejas jóvenes, que más pronto que tarde comenzarían a alegrar la vida de los habitantes con preciosas criaturas.

Se construyeron muchísimas viviendas, se crearon diversidades de comercios: supermercados, bares, ropa y hasta el “Club Natació Sabadell” abrió su segundo centro allí.

Actualmente tiene todos los servicios básicos e indispensables que un barrio pueda necesitar, tales como farmacia, centro de atención primaria, una guardería, tres colegios y tres institutos.

Una de las mejores decisiones que he tomado en mi vida, ha sido el irme a vivir allí.

Can Llong, un antes y un después en mi vida.

CAMPANILLA – ELISABETH CALVO
GES I TARDA

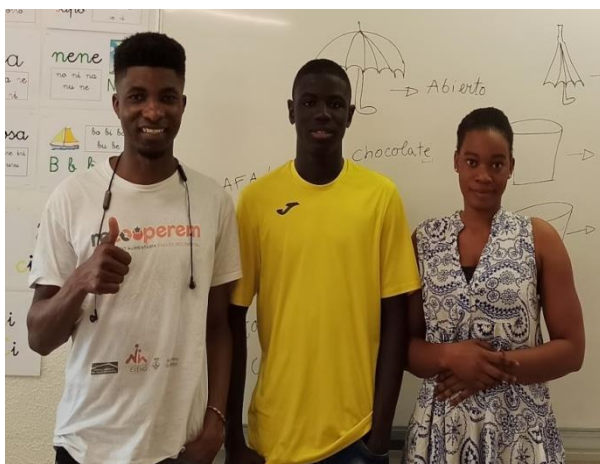

LA PLAZA PRIMERO DE MAYO

En nuestro barrio tenemos una plaza muy grande y bonita: la Plaza Primero de Mayo.

Esta plaza tiene muchos árboles, bancos, columpios, una fuente y un gran reloj de sol.

A las cinco de la tarde, cuando salimos de la escuela, la plaza tiene mucha vida: las madres están sentadas en los bancos con las criaturas más pequeñas, muchas niñas y niños juegan a pelota o en el parque infantil.

Hay personas adultas charlando en corrillos y las personas
ancianas pasean tranquilamente.

INSTRUMENTAL I DE CAN PUIGGENER

LA DISCÒRDIA A LA CONCÒRDIA - LA LLEGENDA DEL BARRI-

Cada 23 d'abril es dona una rosa i un llibre per Sant Jordi, però molt poca gent coneix la verdadera llegenda. En el bar la Cantonada, al barri de la Concòrdia a Sabadell, s'explica la llegenda de Santa Jordina, pareu bé les orelles, perquè al·lucinareu.

En aquest barri viu la Jordina amb el seu gos Card (que llegit al revés és Drac). La Jordina és estudiant, i la mestra més estricta, per mala sort, és també la seva veïna. Aquesta dona es diu Marta i a la vida, li agraden dues coses, xafardejar i cuidar a la seva mascota, el Senyor Lloro.

Un dia, si no recordem malament un 23 d'abril, la veïna com cada dia va anar a donar-li menjar al seu lloro, però el seu lloro havia desaparegut. Ella el va cridar " Senyor Lloro, Senyor Lloro", però el Senyor Lloro no va aparèixer. Llavors va mirar per la finestra i va veure al Card, el gos de la Jordina, jugant fora amb els ocells. La Marta va baixar al pis de la Jordina i va picar, "ding-dong" ,i la porta es va obrir:

- Jordina! El teu gos s'ha menjat al Senyor Lloro! -Va dir la Marta furiosa i espantada-

La Jordina va pensar que era una broma i va dir

- Oh sí! Ahir ens el vam menjar amb patates i amanida per sopar.
- No te'n fotis!- Va contestar la Marta-

La Jordina quan va veure que la seva mestra i veïna no feia broma es va sorprendre perquè sap que el seu gos, que és un Chihuahua, és més petit que l'ocell i llavors va dir:

- Marta això és impossible, el Card no ho ha pogut fer, no veus que és de la mida d'una papallona?

La Marta, desconfiada com era, va marxar molt enfadada, però abans va cridar:

- Ja veuràs ja , el teu gos és un monstre!

Més tard, la Jordina, pensava en el Lloro de la seva veïna i com que ella és molt bona persona i li agrada ajudar a la gent, va trucar al seu avi, per preguntar-li on podria ser el lloro. El seu avi, com a bon expert en ocells, li va dir que possiblement s'hauria escapat a un parc proper. La Jordina no s'ho va pensar dos cops, va agafar al Card i van anar a buscar al Senyor Lloro per tota la ciutat de Sabadell, mirant a cadascun dels arbres.

Buscant i buscant es va fer de nit quan va arribar al Parc Catalunya. De sobte, van sentir un soroll molt fort que no sabien d'on venia. El Card va començar a mostrar-se nerviós, no parava de bordar i córrer, la Jordina no el podia controlar. De sobte es van adonar que darrere d'uns arbres, unes gavines estaven atacant al Senyor Lloro. La Jordina i el Card van aconseguir espantar les gavines i agafar al pobre Senyor Lloro que estava malferit. El pobre animaló sagnava tot deixant taques de sang a terra. No van dubtar ni un moment en portar-lo a la casa de la veïna per a poder curar-lo i explicar-li tot el que havia passat.

La Marta que era desconfiada i molt xafardera va anar al lloc del suposat succés, a veure si trobava proves del que la Jordina havia explicat. Per a sorpresa seva, va descobrir rere uns arbres un roser vermell, vermell com la sang de la seva mascota ferida. La Marta molt sorpresa, va pensar, que allò era un miracle i que la Jordina era una Santa per salvar al seu apreciat lloro.

I així estimats lectors és com va néixer la verdadera llegenda de Santa Jordina, no us deixeu enganyar per històries fantasioses de cavallers, dracs i princeses, és al nostre barri on tenim a la vertadera heroïna, Santa Jordina.

CATALÀ II CONCÒRDIA

SOM DEL BARRI DE CA N'ORIAN

El Manuel i jo som del barri de Ca N'Oriac. Al nostre barri hi ha la plaça del pi, la plaça Llúvia, la plaça de la Fuent Santa, el CAP Ca n'orian, el Centre Cívic, 1 Mercadona, 1 Àrea de Guissona, altres supermercats més petits, el Banc de Sabadell, el BBVA, la Caixa, el Banc de Santander, una oficina del Caixabanc, l'escola Calvet d'Estrella, l'escola Gaudí, l'escola Torreguitart, l'institut Agustí Serra, etc.

El Manuel fa 52 anys que hi viu. I jo 29 anys. Ens agrada molt viure a ca n'orian. És el barri més gran del sector nord de Sabadell. Tenim molts serveis i equipaments a prop d'on vivim.

MANUEL SÁNCHEZ E ISABEL GARCÍA

INSTRUMENTAL II CONCÒRDIA

VIVIENDO EN BARRIOS DE SABADELL

Todos nosotros vivimos en diversos barrios de Sabadell por ejemplo en Ca N' Oriac, en el Centro o en el barrio de la Concòrdia. Algunos hace muchos años que estamos aquí, otros hace mucho menos, pero todos coincidimos que Sabadell y los barrios en los que vivimos nos encantan.

Nos gustan nuestros barrios porque son barrios tranquilos, limpios y bastante seguros. Además, en la actualidad tenemos amigos y familiares que viven ahí, y para nosotros, tener cerca gente a la que queremos, es muy importante. Además, tenemos un buen acceso a la sanidad, a farmacias y a muchas tiendas y comercios diversos. También nos gusta mucho que en todos los barrios que vivimos hay plazas y zonas verdes, donde los niños y niñas pueden jugar y los adultos pasear. Así mismo, valoramos mucho los colegios, no solo para nuestros hijos o nietos, sino también para nosotros. Es una suerte tener un colegio público de adultos donde poder aprender a escribir y leer, entre muchas otras cosas. De hecho, una de las cosas que más nos gusta vivir donde vivimos es el colegio.

Por otro lado, a veces echamos de menos cosas de nuestros países y de los barrios donde nacimos. Por ejemplo, los mercadillos de Marruecos, la comida tradicional, la música típica... Pero, sobre todo, a amigos y familiares que viven ahí. Aun así, nos encanta vivir en Sabadell, nos sentimos muy afortunados de vivir aquí, y lo sentimos como nuestro hogar.

INSTRUMENTAL I CONCÒRDIA

LA VIDA EN EL BARRIO

Antes en el barrio había más campo. Es decir, se ha urbanizado mucho. Las viviendas que se han construido se han hecho de forma vertical y no horizontal, con lo que se ha perdido el encanto de las casas inglesas típicas de Sabadell. Como hay más habitante por metro cuadrado la gente se conoce menos, la gente vivía subrogada dentro de los pisos en las llamadas “Estadillas”.

A pesar de que se han construido muchos parques infantiles para los niños, estos no salen a la calle porque hay más inseguridad, los niños han cambiado los juegos de calle por aparatos tecnológicos, de una forma parecida a como lo han hecho los adultos. También tienen más actividades extraescolares. El hecho de no relacionarse físicamente hace que se comuniquen a través de móvil. Los jóvenes, que como antes no se pueden independizar como antes han mejorado la economía. En los barrios periféricos hay una mezcla de culturas, razas, etnias y religiones, esto hace Sabadell un sitio muy diverso. En los años 60 la migración venía del resto de España mientras que ahora los migrantes son de fuera. Hace unos pocos años existía se hacía la fiesta de la diversidad. En la Plaza España, en dónde cada país montaba un tenderete, por ejemplo, los bailes tradicionales folclóricos, comidas típicas y daban su cultura a conocer, también participaban en los partidos políticos y escuela de adultos.

Actualmente, esta fiesta ha quedado diversificada en otras muchas fiestas también de carácter folklórico que se manifiestan en la fiesta mayor de Sabadell.

- Rubén nació en Can Rull cuando había 4 casas la gente se conocía por el mote, no había transporte y se movía en burro o en caballo.
- El Jero se fue de Granada a Can Puiggener y a los 30 montó una frutería en la plaza España igual que Siham que llegó a los Merinales en 2012 y luego a Can Puiggener dónde reside actualmente.
- La Lluisa vino de la colonia textil Can Vidal de Berga. Se trasladó a los “pisitos” de la Concòrdia un barrio que se defendía de la austeridad de la dictadura con un cuerpo asociativo muy participativo.
- La Antonia llegó desde Sevilla a la calle la Lanera, que se llamaba así porque había una fábrica textil en el lado del río. Que, por cierto, se llevó la riada del 1.965.
- Elsa, es más joven y llegó al barrio más tarde. Toda la vida, ha vivido en la Creu Alta y ahora en la Creu de Barberà.
- Victor, lleva 21 años en el barrio de Can Déu y se fue a vivir a la Planada pero, acabó en Can Llong.
- Anna, la profesora de informática no conoce ningún barrio de Sabadell, porque es de Cerdanyola, utiliza como referencia el Zara del centro.

COMPETIC O CAN DÉU

MY FANTASTIC NEIGHBORHOOD

My name is Eva. I live in Sabadell in the neighborhood of Can Llong. What I like most about my district is the people. I love Can Llong. I like it a lot.

In my neighborhood there are many shops and two supermarkets. I live there with my parents and my daughter.

What I don't like about my area is that there is no parking. And this is a big problem.

AVA – EVA BAENA

GES II MATÍ

THE NEIGHBORHOOD WINDOW

Every morning I see my neighborhood through the window and I think about going out, but I feel trapped in my room even if no one stops me from going out. There are days when I'm ready to go out but an invisible wall prevents me from going out and I return to my room to continue looking at the neighborhood through the window wanting to go out.

CYNARA – AITOR CASADO

GES II VESPRE

MY NEIGHBOURHOOD IS....

I live in Ca n' Oriach neighbourhood, in the north of Sabadell city. In my neighbourhood live very diverse people. There are schools, some small parks, a lot of restaurants and cafes, also a lot of supermarkets and clothes shops. There are some banks, bus stops, gyms and a beautiful pool, but in my neighbourhood there isn't any movie theatre. We have a local police station near the library.

Near my house there is the Can Déu forest, where you can take long walks and see some animals, you can have barbecues with your family and friends. In the forest there is also a farmhouse where you can visit a museum of countrylife dedicated to cultivation of wheat, olive and vines. In the farmhouse there are many animals and activities for visitors too. There are two churches: *Sant Julià d'Altura* and *Sant Vicenç dels Verdors*. I'm very happy with my next-door neighbours because they are very friendly and they always invite us to their barbecues and parties. The worst thing in my neighbourhood is the traffic: there is a road with lots of cars and motorbikes.

THE CAN DÉU FOREST WALKER - ROSARIO MUÑOZ

ANGLÈS III TARDA

EL BARRI DE CASTELLARNAU

El meu barri és Castellarnau, aquí visc des de fa dos anys i m'agrada molt el barri perquè és molt tranquil. Abans vivia a Madrid i és una ciutat molt sorollosa, en canvi en aquest barri tot és tranquil·litat. Ara que s'acosta el dia de Sant Jordi he recordat que la gent passa amb els seus llibres i les seves roses per festejar. La meua família, alguns amics i jo, també sortim a regalar roses, les persones les reben amb sorpresa i molta alegria.

En l'època de Nadal, al carrer de Luther King, hi ha persones que adornen les seves cases amb molts llums de colors, de manera que és un espectacle passar i mirar com llueixen les seves finestres, arbres i teulades. És un bon pretext per sortir a fer un passeig pel barri, i de pas, recrear-te la vista.

I parlant de passejos, el barri de Castellarnau està envoltat de bosc, es poden fer passejos caminant i també hi ha circuits per fer amb bicicleta. La veritat és un lloc que t'ofereix llocs per respirar aire fresc, fer exercici i gaudir de la natura. També hi ha un riu que creua el barri, no té aigua pel que es pot fer una bona caminada, que va bé si tens gossos.

Hi ha una cosa que trobo a faltar en aquest barri i és que no hi ha gaires botigues o supermercats propers. És a dir, si t'oblides de comprar alguna cosa, la botiga més propera és a deu minuts caminant, si tens el temps mesurat no serà ràpid aconseguir alguna cosa que hagis oblidat comprar.

A l'hivern se sent més fred perquè estem en una part boscosa, però no em puc queixar, tot i això, és un bon barri per viure, crec que té més avantatges que inconvenients i una cosa molt apreciable és que també és un barri net i cuidat. En fi, estic molt agraïda de viure aquí.

IVONNE MORENO

CATALÀ III

MI BARRIO

Soy Ouafaa, vivo en la capital de la comarca del Vallés occidental, exactamente en el barrio de Can Rull.

Can Rull es un stio muy bonito, me gusta mucho porque es tranquilo y la mayoría de su gente es simpática. También hay una biblioteca, el CAP, campo de futbol, muchas tiendas de ropa, supermercados...

Hay un parque y un instituto. Mi lugar favorito en Sabadell es el Parque de Catalunya.

Hay una cosa que me gustaría que hubiera: una mezquita.

No me gustaría cambiar de sitio porqué me gusta mucho y estoy contenta viviendo aquí.

OUAFAA AGHZENAY

CASTELLÀ II MATÍ

MY NEIGHBORHOOD IS LIKE ANOTHER ONE

My neighborhood is like another in a city. We live in the northern part. In my street there are many houses with an interior patio and few buildings. It's not a pretty place, but it's not ugly either. The beauty of my neighborhood is the people who live in it.

I will always remember the first time we arrived to start living in my new home. They introduced themselves and offered to help us, but that was twenty-two years ago and these old friends are dead and the new ones have other priorities. Now there are no more people on the street sitting at the door of their house, everything has changed... Different ethnic groups now coexist in our neighborhood. It is difficult to integrate with them because they form their own groups.

Another good thing is its location, close to the city and the countryside. You can go walking.

You can also take a bus or a train, but one of the most important things for me is that I have all kinds of stores to go shopping. Of course I would like to live somewhere else, but it's not that bad.

M^{re}CARMEN PÉREZ

ANGLÈS III

BARRIO

Me llamo Daniel, vivo en el barrio de la Concordia de Sabadell hace un año y medio. La verdad es que me mudé aquí por casualidad y me siento como si fuese de aquí de toda la vida porque la gente es muy acogedora. Nada más llegar, mis vecinos de enfrente nos trajeron a mí y a mi familia una tarta de bienvenida. Tengo el Parque Cataluña a dos minutos andando, el Corte Inglés y los cines a dos calles y si en verano quiero refrescarme, tengo la piscina municipal que la veo desde la ventana.

Los domingos, qué más puedo pedir que ir con los niños al parque a pasear, hacer picnic en el lago y si en carta dar un paseo en barca. Yo me he criado en el barrio de Campoamor, y sólo teníamos una plaza y la granja del Pas. Era una zona bastante conflictiva, pero yo he estado a gusto durante treinta años, pero estábamos alejados de todo.

EL CURRANTE – DANI XUCLÀ
GES I VESPRE

MI BARRIO

Yo nací en Ca n'Oriac y llevo toda mi vida. Es un barrio muy acogedor: todas las personas de diferentes culturas y países son bienvenidas.

DOMINGA

Estoy contenta de vivir en Ca n'Oriac, mi barrio de acogida desde que llegué de Marruecos. Hay gente muy diversa, no hay racismo y los vecinos son respetuosos con todo el mundo. Me siento feliz y agradecida con mi barrio.

SAIDA

Mi barrio la Roureda me gusta porque hay buena relación con los vecinos, el colegio, los compañeros de mis hijos. En el barrio hay muchos parques: la Romeua, la plaza LLivia....

FATMA

Yo hace poco que vivo en la Concordia (5 meses) .De momento estoy contenta pero prefiero la Roureda porque hay parques, transporte, tranquilidad, tiendas y es muy familiar y respetuoso con las culturas. Mis vecinos eran como una familia.

MENANA

Soy Paula y vivo en Can Puiggener desde hace unos años. Es un barrio tranquilo donde se vive bien, está cerca de todo y bien comunicado con el resto de la ciudad.

PAULA

Yo vivo en can Puiggener y me gusta el barrio porque es bonito y mi piso es grande y luminoso.

FAYZA

LAS CHICAS DE CAN DÉU – INSTRUMENTAL I

THINGS YOU CAN FIND IN OUR NEIGHBOURHOOD.

We are going to explain to you, how the neighbourhood of La Concordia is, the hood of our English school.

La Concordia is a great and quiet neighbourhood with wide streets and close to the centre.

In our neighbourhood there are different types of shops. Next to shops there are some squares with a lot of trees. In our neighbourhood for example we have a big pharmacy, two banks, a flower store, a butcher's, some restaurants and a supermarket. Also there is a dangerous gas station between apartments. As you see we have almost everything. In front of our school there is a high school, its name is Ferran Casablanca. It is big and old like CFA. Moreover, some of us studied there. It's curious, because there is a building for teachers, where they could live. In addition, there is an emblematic old library, its name is Paes. The library sells reading books and school books.

On the other hand, the neighbourhood has an outpatients' clinic, and also we have an important hospital very close. Its name is Taulí. Finally, it is important to say that Concordia has excellent public transports as trains and buses that connect us with other hoods, towns and cities.

ANGLÈS I

DILLUNS I DIMECRES

MELANCOLIA

Mi barrio querido, ¡cuánto te extraño!

Mi barrio, que me vio crecer.

Mi barrio con calles parecidas.

Mi barrio con calles de tierra.

Extraño los niños jugando, gritando y corriendo
para darme un abrazo, sucios de tierra.

Extraño los buenos olores de pasteles y comidas
fritas de la calle.

¡Cuánto te extraño, mi barrio que me gusta tanto!

¡Cuántas ganas que tengo de verte!

De sentir tu calor,

De contestar a mi nombre que suena por cada
parte de la vía,

De encontrar mis hábitos.

Esperando que no haya cambiado tanto,

¡Esperando que me extrañes también!

ADAM CORY DANIEL

CASTELLANO 2 CAN PUIGNER

EL BARRIO" UNA VENTANA A MIS RECUERDOS"

Abrir la puerta de casa y sentir que estás segura, poder observar cómo sale el sol y ver las primeras personas pasar por delante de ella, ver caras conocidas, que te dedican una sonrisa, esa era la gente de mi barrio. Todas las mañanas, sentada en una piedra, me gustaba observar cómo se aclaraba el día y se rompía el silencio con el despertar de los vecinos y el inconfundible grito del chico que repartía el pan.

¡¡Mi barrio, mañanas tranquilas y tardes alegres!!

Aún recuerdo las tardes de verano, reuniones de madres y amigos, una gran familia que su único objetivo era disfrutar y hacer de aquellas tardes momentos únicos, tan únicos, que los sigo recordando cómo si fuera ayer. Cuando somos pequeños, el lugar donde está nuestra casa, nuestro cole, la plaza donde pasábamos largas tardes con los amigos, la tienda preferida de caramelos, la casa de nuestra/o mejor amiga/o, es solo " nuestro barrio". Cuando somos adultos, tu barrio es el lugar donde están los recuerdos de tu infancia, aquellos recuerdos que conservan hasta el más mínimo detalle.

Eso es mi barrio...una ventana a mis recuerdos

MARIANA DE LAS MERCEDES BENAVIDES

GES I MATÍ

HOW IT FEELS TO LIVE IN MY NEIGHBORHOOD

My neighborhood is normal and has a lot of advantages. The street where I live is peaceful or at least for me it is. Maybe it is peaceful because there is a police office near. Besides, there are more advantages, one of them is how it is linked from the traint station, where you can take a traint everywhere you want. This advantage connects the street of my neighborhood to a lot of places like shops, beaches and a lot of places more. To conclude, my neighborhood is peaceful and how it connects to the traint station makes me feel I'm never there.

JANA – DANI GALDEANO

PACFGS

EL MEU BARRI

El meu barri que em va veure créixer en ell,
 les primeres passes al portal de l'àvia,
 les primeres paraules en el queviures
 i els primers amics de la infància.
 Al matí preniem el sol al banc dels avis
 i a la tarda els carrers es convertien en camps de futbol.
 Si era estiu sempre volíem una mica més,
 agafàvem un entrepà per sopar i així ràpidament tornar.
 Compartíem cultures,
 compartíem instants.
 En el meu barri érem famílies,
 unides per moments.

TRECE – AINTZANE MARÍN

GES II MATÍ

THE NEIGHBOURHOOD OF COVADONGA

I have lived in the neighbourhood of Covadonga for 30 years. It is located in the city center. It's one of the oldest districts in Sabadell (it appears in documents from 1425).

This Neighbourhood is the longest in the city and owes its name to its main axis, "The Covadonga street" which in fact is the longest street in the entire municipality.

You cannot understand the personality and personal needs of this neighbourhood without observing its geographical location.

This neighbourhood was formerly sandwiched between "La Gran Via" (old train line) and the river Ripoll which made it suitable for the installation of many factories and workshops. The main transport routes connected the city and its main axes and that facilitated the industrial revolution of Sabadell. It was a neighbourhood that housed all kind of facilities such as a prison, the municipal slaughterhouse and a landfill. However, there were no schools nearby and the parents had to take their children to school crossing the railway.

Nowadays, the neighbourhood has changed a lot. The factories have been transferred to "La Zona Hermética". There is only a foundry that still remains in this neighbourhood. It is called Suñer S.A. The neighbours want to remove this foundry from the neighbourhood but with no success so far. The slaughterhouse, the prison and the municipal rubbish dump were also removed in the eighties. The ABB factory is an industrial building from the 40s that still preserves its iron structure. This factory was converted into a modern and ecological fair and conference center.

We have important facilities such as the University Hospital (Taulí), a part of the Autonomous University of Barcelona (Economy and Business Studies), the school of design, "Club Natació Sabadell", etc.

The Covadonga neighbourhood has a strategic location and is environmentally friendly. We have also arranged paths to walk by the river.

Its main festival is celebrated on July 22, 23, 24.

Mre ISABEL FUENTES

ANGLÈS II, MATÍ

LA VIDA EN EL BARRIO

¡Hola a todos! Aquí está la historia sobre un hermoso barrio donde nací y crecí.

Este es un pequeño pueblo, en Bielorrusia en la región de Brest que se llama Gordeychiki. Nuestra casa está en las afueras del pueblo en un lugar muy pintoresco. Cerca hay un pequeño lago y un bosque. En primavera los patos vuelan al lago, y a veces, incluso los cisnes, viven allí hasta el otoño. Me gustó ver crecer a los patitos, son muy divertidos. En invierno el lago se congela y las aves vuelan hacia climas más cálidos. Me gustaba ir al bosque a recoger hongos y bayas o simplemente caminar por el bosque, disfrutando de los olores y la belleza de los árboles, las hierbas y las flores. En invierno el bosque se convierte en un cuento de hadas de invierno, cuando todo está cubierto de nieve y brilla bajo los rayos del sol. Siempre recordaré ese momento con cariño en mi alma. Pero la vida continúa... Nosotros, como pájaros, dejamos

nuestros nidos nativos y arreglamos nuestras vidas. No importa cuántos años pasen, la casa de mi infancia siempre estará en mi corazón....

VALENTYNA PROTOPOPOVA

CATALÀ III

UN BARRI

Vivia en un lloc envoltat de natura.

Vivia en un lloc envoltat de bellesa.

Vivia en un lloc envoltat de fortalesa.

Els petits tenien zones verdes on jugar.

Els joves tenien placetes on ser.

Els ancians tenien llocs on passejar.

Hi havia una botiga on regalaven amistat.

Hi havia una botiga on regalaven animositat.

Hi havia una botiga on regalaven llibertat.

Al barri on vivia no hi havia tristesa.

Al barri on vivia no hi havia pobresa.

Al barri on vivia no hi havia mandra.

I de sobte vaig despertar!!!

MI966 – MARIA ASUNCIÓN ESTEPA

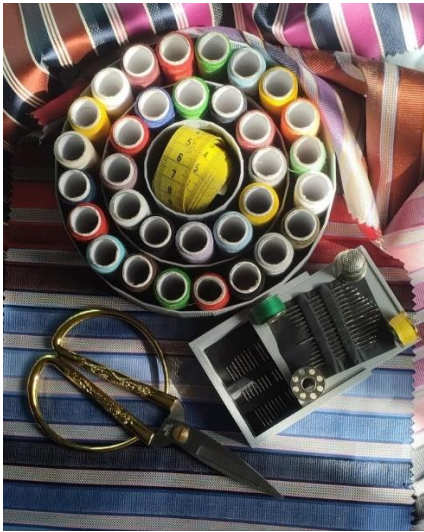
GES I MATÍ

GUANYADORS CONCURS FOTOGRAFIA MATEMÀTICA

A part de la creativitat literària, el nostre alumnat ha demostrat un cop més un gran domini amb la càmera fotogràfica. Contemplant la bellesa geomètrica i harmònica de la selecció de fotos que us mostrem, ens n'adonem que si ens hi fixem, les matemàtiques són presents a tot arreu i en tot moment.

El veredicte del públic ha coincidit en atorgar el premi a aquesta acolorida foto:

Títol: **LA CREATIVIDAD TAMBIÉN SE MIDE A PUNTADAS**

Autora: ANTONIA RUIZ - ANGLÈS I

En ordre descendent, els premis han estat els següents:

El tercer premi ens transporta als orígens de la nostra civilització, al poblat grec d'Empúries.

Títol: **GEOMETRIA**

Autor: MARCOS OLIVARES - COMPETIC I MATÍ

El segon premi va dedicat a la interpretació número 1.

Títol: **EL PRIMER DE MOLTS**

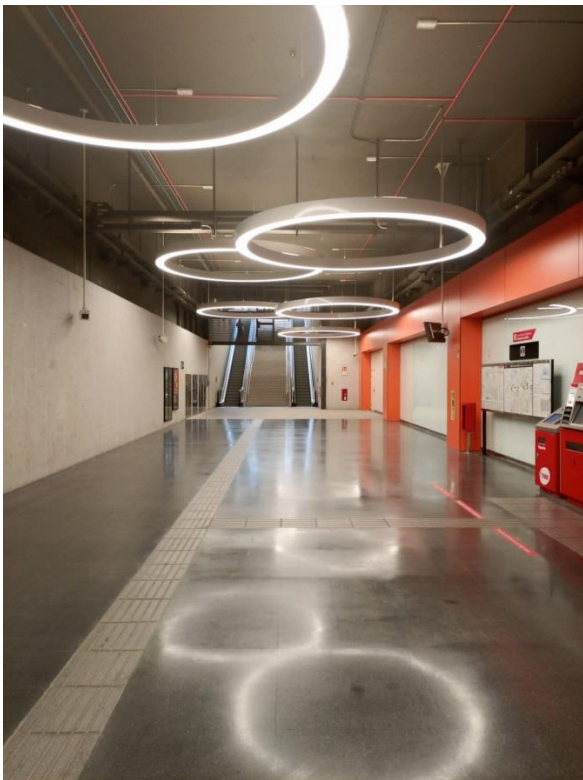

Autora: NURIA SASTRE – CATALÀ III

Com a guanyador absolut tenim un paisatge que seria ben fosc si no fos per la invenció de Thomas Edison.

Un bon encert si tenim en compte que les llums circulars del sostre es reflecteixen al terra creant una imatge irreplicable en un lloc que ben segur qui més qui menys coneix i hi ha passat sense fixar-s'hi.

Títol: **CILINDRES SOTA TERRA**

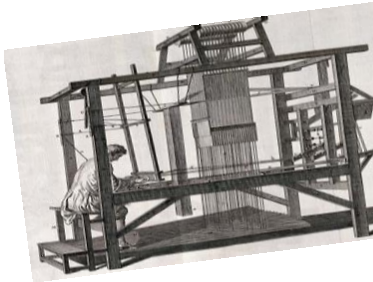

AUTOR: ELSA COROMINA – COMPETIC O CAN DÉU

SORTIDES DE L'ESCOLA

Aquest últim trimestre hem fet algunes sortides culturals que ens han agradat molt ja que hem après coses sobre la història de la nostra ciutat.

La primera selecció que us oferim es tracta de la visita guiada al **Vapor Buxeda Vell**, una de les poques fàbriques que es conserven. Els alumnes d'Anglès de l'escola van poder aprendre més sobre la feina i l'època en la que la coneguda "Burra" estava en ple funcionament.

VISITES ALS MUSEUS

Els alumnes de GES hem visitat diferents museus d'història amb la guia del professor Joan Berlanga que ens ha fet viatjar en el temps: des de a prehistòria fins al món actual.

MUSEU D'HISTÒRIA DE SABADELL

MUSEU D'HISTÒRIA DE CATALUNYA (BARCELONA)

EXCURSIÓ DE FINAL DE CURS A BANYOLES

POBLAT NEOLÍTIC PARC DE LA DRAGA

CENTRE HISTÒRIC DE BANYOLES

MONESTIR DE BANYOLES

BON ESTIU

BUEN VERANO

HAPPY SUMMER

C.F.A Concòrdia